

عنوان مقاله:

هنگامه های دعا و درمان

محل انتشار:

فصلنامه روش شناسی علوم انسانی، دوره 8، شماره 31 (سال: 1381)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

محمد مهدی خدیوی زند - استاد دانشکده روان شناسی دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

دعا در سراسر تمدن انسان و در تمام فرهنگ ها و ادیان وسیله ای برای رهایی از گرفتاری ها، درماندگی ها، تحقق آرزوها و درمان آسیب های بدنی و روانی بوده است. در قرآن کریم موارد فراوانی از توسل پیامبران و مردمان به دعا آمده است. در این گزارش با پژوهش در هنگامه های دعا در قرآن کریم و توجه به آنچه در هنگامه های روان درمانی می گذرد به پرسشهایی چند پاسخ می دهیم: ۱. آیا مراسم دعا با مراحل روان درمانی مقایسه شدنی است؟ چگونه؟ ۲. آیا چگونگی و چندی سخن و واژه ها در قرآن کریم با آنچه در روان درمانی به کار می رود همسانی دارد؟ ۳. آیا شرایط پذیرش دعا در قرآن کریم، پیام هایی برای افزایش تاثیرپذیری روان درمانی دارد؟ برای پاسخ به این پرسشها، نخست باید دیدگاه خود را در روان درمانی روشن کنیم و سپس آن را با آنچه که در قرآن کریم درباره دعا آمده است مقایسه و آن گاه نتیجه گیری کنیم.

کلمات کلیدی:

دعا، درمان، روان درمانی، دعادرمانی، روان درمانی دینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1298898>

